

Autor: Francis Carr Begbie

Krásný je vánoční čas v kostele La Madeleine v centru Paříže. Od úžasně klenutých stropů se odráží zvuky barokních varhan a sbor secvičuje vystoupení na svůj proslulý štědrovečerní koncert. Především však kostel poskytuje generacím katolíků útočiště, kde mohou rozjímat, modlit se a dobít své pomyslné duchovní baterie.

Loni 20. prosince se však stal svědkem oplzlosti. Mladá žena – do pasu nahá, až na modrý závoj – přistoupila k oltáři a předvedla symbolický „potrat“, kdy coby plod posloužila telecí játra. Poté se za křiku propotratových sloganů vymočila na oltář. Pak vystříhla několik vyzývavých póz pro přítomné fotografy a v klidu odkráčela.

Aktivistky Femen nějakou záhadou doposud „nevystoupily“ v žádné synagoze

Radikální feministická skupina **Femen**, specializující se na akty pouličního pohoršování, znovu udeřila a dostalo se jí očekávané odměny v podobě záplavy servilního mezinárodního televizního, novinového a webového zpravodajství. Šest let po svém vzniku v Kyjevě se z Femen stala jedna z nejmódnějších značek v radikální politice, se zajištěným zpravodajstvím o jejich šokujících eskapádách a podle všeho nekonečnou řadou pohledných mladých žen, ochotných předvádět se před objektivem.

Jedovatá kombinace narcisismu, bojovné ženské rozzuřenosti a odhalených ňader z nich učinila **miláčky médií**. Skupina má pobočky v devíti světových městech včetně Ria de Janeira, Londýna, Frankfurtu, Paříže a Tel Avivu.

Ženy z Femen se postavily za řadu módních liberálních iniciativ: „vyjádřily“ se ke svazkům homosexuálů, právům transsexuálů, protestovaly na ekonomickém fóru v Davosu, v průběhu fotbalového Eura 2012 a dokonce i v mešitách. O jejich hlavním cíli však může jen sotva být pochyb – Rusko, a ortodoxní i katolická církev.

Některým z výjevů jejich zhanobování lze stěží uvěřit – jako například loni v **Argentině**, kde Femenem inspirované ženy dorážely, plivaly a nakonec měly sex před zbožnými lidmi, bránícími svůj kostel před vandalismem. Minulý měsíc skupina odhalených žen pobíhala kolem Svatopeterského náměstí, przníce se **krucifixy**, než je stihla zadržet policie.

Kdo tedy tvoří Femen a kdo seskupení financuje? Kdo tahá za nitky těchto odpudivých loutek? A proč jsou jejich urážlivé činy v Evropě – tak velmi citlivé na „zločiny z nenávisti“ – zpravidla řešeny v rukavičkách? To jsou jen některé z mnoha otázek, obklopujících skupinu.

Femen založila v roce 2008 skupina studentek kyjevské univerzity, brojících proti sexuální

turistice a hnutí si rychle získalo pozornost. Jak jejich „nahore bez“ proslulost rostla, stále častěji zaznívaly nepříjemné otázky. Jak si mohou dovolit pronajímat tak pěkné kyjevské byty? Čím si děvčata zajišťují obživu? Italské noviny Il Foglio provedl vlastní **vyšetřování** a odhalil velmi zajímavé informace.

Každá kyjevská aktivistka dostává asi tisíc euro na měsíc a plat vůdkyň se pohybuje okolo 2 500 euro (přičemž v Kyjevě má průměrný plat hodnotu asi pětiset euro). V západní Evropě jsou výdaje vyšší a dívky z Femen tak dostávají tisíc euro na den, napsal italský list. (20. srpna 2013)

Il Foglio označil za klíčového zakladatele Femen amerického židovského podnikatele Jeda Sundena. Sunden je hádankou sám o sobě, zejména kvůli svému přinejmenším neobvykle dosaženému podnikatelskému úspěchu. Po odpromování z oboru historie na Macalester College v Minnesotě Sunden v roce 1993 „tak nějak náhodou“ začal pracovat na soukromě financovaném projektu pořizování soupisu židovských hřbitovů na Ukrajině.

Pohání Jeda Sundena „atavistická nenávist vůči křesťanským autoritám“?

O necelé dva roky později se rozhodl zřídit vlastní anglicky psané noviny, *Kyiv Post*. „Byl jsem chudý kluk z Brooklynu, co měl jen svůj sen a pár dolarů v kapse,“ popisuje sám sebe v této době. Jelikož nevěděl nic o podnikání ve vydavatelství a jen velice málo o novinářině, velmi spoléhal na dva zkušené židovské novináře - Igora Greenwalda a Briana Bonnera.

Sny o anglicky vydávaných novinách v postkomunistických zemích přivedly ke krachu nemálo vydavatelů. Sundenův list nejen že přežil, ale rostl a vzkvétal. Jakoby samou sebou získával *Kyiv Post* reklamy od aerolinek a obřích korporací formátu Coca Coly a Phillip Morris, které se mnohem větším nezávislým anglicky psaným novinám v Polsku, ČR a jinde obloukem vyhýbaly.

Jeho list zakladatelovy zázračné dovednosti popsal takto: „Je to libertarián, který věří v nízké daně, minimální zásahy vlády, svobodu slova a trhu. Také kriticky vnímá kremelské vedení a hrozbu, jež představuje pro mladou ukrajinskou nezávislost.“

Zakladatelka Femen Hanna Hucol o něm řekla: Jed byl prvním vlivným člověkem, který si nás všimnul, pomohl nám svými prostředky, dal nám cenné rady, štědře nám přispíval a taky nám říkal, jak jsme neobyčejné. Taky nám jako úplně první pomáhal s propagací a zřízením našeho webu.“

Sunden vždy odmítal prozradit výši svých darů i bližší důvody této podpory. „Můžu potvrdit, že dávám peníze Femenu“, řekl Sunden. „Neřeknu kolik. Setkání s Hannou Hucol (Ганна

Гуцол) na mě učinilo dojem a stal jsem se příznivcem jejích idejí. Věřím, že Hanna mluví hlasem mladé, nezávislé Ukrajiny. Přestože se s ní neshodnu úplně ve všem, mám za to, že je důležité podporovat její skupinu i další podobné.“ Podle všeho však svou podporu ukončil v roce 2011, kdy se pozornost Femen odvrátila od katolické církve a dívky se pustily do protestů proti sexismu fotbalového Eura.

Sunden však není jediným mecenášem Femen. Za každou silnou, nezávislou dívčí popovou skupinou zpravidla tahá za nitky spousta mužů. Platilo to v případě Spice Girls, s jejichž sloganem „Girl Power“ přišli marketingoví specialisté a platí to i u Femen, u nichž role Simona Cowella/Svengaliho zřejmě přinejmenším na čas připadla zapálenému ukrajinskému nacionalistovi Viktoru Svjatskému (Виктор Святский).

Všechno vyšlo najevo při natáčení **dokumentárního filmu** o Femen, kde byl Svjatský odhalen jako muž, pokřikující na silné, nezávislé ženy rozkazy. Podobně jako v případě Jeda Sundena představuje i jeho hlavní politickou agendu rusofobie.

Australská režisérka Kitty Green odkryla: „Je to jeho hnutí a on osobně vybírá dívky. Vybírá ty nejhezčí, protože ty prodávají nejvíc novin. Nejhezčí holky se dostanou na titulku... To se stalo jejich image, to se stalo způsobem prodeje jejich značky. On je Femen... K dívkám se chová velice hnusně. Řve na ně a nadává jim do děvek.“

Dokument ukazuje telefonát Viktora s aktivistkou Innou. Viktor dává své podřízené nahoře-bez pokyny, jak protestovat proti ukrajinskému Euru 2012. Následuje přepis rozhovoru:

Viktor: „Dobře. Dobře, Inno, jen mezi náma. Budeš šéfovat zítřejšímu protestu. Nemůžu jít a připravit Alexandru, musíš jít ty. Nejdůležitější je připravit Alexandru. A propo, když se přiblíží policajti, bijte je těma palicema.“

Inna: „Prostě je tlouct?“

Viktor: „Bijte je to zad. Nebojte se. Ti pitomci se na nic nezmůžou. Alexandra, všechno jí to dopodrobna vysvětlí. Řekni jí, doprdele, víš, že jsme jí dali 200 dolarů, abysme ji tam dostali. Vysvětlí jí to. Buď tvrdá. Vysvětlí, že po tom posledním posraném protestu, pokud to nezvládne, nikdo se po ní nebude znovu shánět. Ať jde do prdele. A nedostane proplacený lístek. Buď na ní velice důrazná. Velice. A nenech s ní mluvit Annu. Alexandra bude převlečená za diktátora. Na záda bysme jí měli napsat ‚Společně tvoříme historii‘, anglicky.“

„Neznámí muži“ názorně vysvětlili Viktoru Svjatskému, že „Ukrajina není bordel“

Inna: „Chápu. Co máme skandovat?“

Viktor: „EURO = KGB? Něco jednoduchého a snadno přeložitelného. EURO = KGB. Nebo KGB 2012? Napiš si to.“

Loni Svjatský zřejmě překročil pomyslnou hranici, když zorganizoval pokřikování, které mělo ztrapnit Vladimíra Putina na Hannoverském obchodním veletrhu. Ženy musely být odtáhnuty pryč, na prsou slogan „Fuck the dictator“.

Dnes se Svjatský obává o život a po výprasku a málem i únosu „neznámými muži“ žádá o azyl na Západě. S Femen už zdá se nemá nic co do činění.

Poslední kapku pro ukrajinské úřady znamenalo **pokácení obřího kříže** v Kyjevě aktivistkami Femen v roce 2012 coby vyjádření podpory uvězněným členkám ruské punkrockové skupiny Pussy Riot. Kříž upomínal na oběti Čeky a NKVD z třicátých let a pobouření Ukrajinci požadovali trestní stíhání pachatele.

Až hrozba kriminálního řízení a možných trestů konečně donutila Femen zvednou kotvy a zřídit nové „velitelství“ v Paříži, kde si vydrží luxusní kanceláře v centru a „výcvikové středisko“ pro jejich skupiny po celém světě. Není znám zdroj jejich financí. Nepochybně však našly i v Paříži sympatizanty a jejich žádosti o sociální dávky měly být prý posunuty na vršek pomyslné hromady.

Za svůj vzor má Femen další radikální feministickou skupinu Pussy Riot, která o sobě poprvé dala vědět znesvěcením největší moskevské katedrály Krista Spasitele obscénní „punkovou modlitbou“, namířenou proti moskevskému patriarchovi Kirillovi a Vladimíru Putinovi. Tři organizátorky byly v roce 2012 uvězněny.

Jako v případě Femen se zdá být i u Pussy Riot hnací silou bezbřehá nenávisť ke křesťanství obecně a k ortodoxní církvi zvláště. Ale až **Israel Shamir** poprvé zdůraznil, že se většina prominentních stoupců Pussy Riot z prostředí ruské umělecké a mediální sféry jsou z velké většiny židovského původu.

Patří mezi ně mj. satirik a karikaturista Viktor Šenderovič, sociolog Igor Eidman, galerista Marat Gelman, celebrita a moderátorka Xenie Sobčaková a majitel televizní stanice Alexej Venediktov.

Za boj Pussy Riot se razantně postavila i přední protiputinovská skupina Svaz solidarity s politickými vězni, vedená dalšími dvěma prominentními Židy, **Garrim Kasparovem** a **Borisem Němcovem**.

Další z židovských uměleckých agentů a ideových lídrů Alek D. Epstein o skupině nadšeně básnil v publikaci „Umění na barikádách: ‚Pussy Riot‘, ‚Bus Exhibit‘ a protestní umění – aktivismus.“

Shamir napsal: „Nikdo z nich není praktikující Žid, ale podle všeho zdědili nenávist k církvi po předcích.“ Ruská tvrzení, že v obou případech se de facto jedná o židovské loutky, následovalo obvyklé prskavé rozhořčení.

To vedlo Shamira ke sžíravé poznámce: **„Rusové dokázali, že jim záleží na Kristu tolik, jako Francouzům na Osvětímí - což šokovalo Evropany, kteří zjevně žijí v přesvědčení, že ‚zákony proti nenávisti‘ vznikly a mají být aplikovány výhradně na ochranu Židů a homosexuálů. Západní vlády volají po větší svobodě pro protikřesťanské Rusy a zároveň ji upírají domácím revizionistickým historikům.“**

Pussy Riot požívá i **nepřímé podpory** Sorosovými penězi financovaného NED-u. Existuje snad možnost, že podpora skupin typu Pussy Riot je součástí židovské strategie vulgarizace a podvracení křesťanské morálky? Podle profesora **Nathana Abramse** se o výrazně disproporční podíl židovských producentů pornografie přičinila i „atavistická nenávist vůči křesťanským autoritám“ a touha „oslabit dominantní křesťanskou kulturu. Jistě není nijak fantastickou konstrukcí vykládat židovskou podporu těchto skupin jako součást stejné agendy.

Pokud se Femen u Pussy Riot něčemu přiučily, je to ochrana identity zdroje svých zdrojů. Ani s Femen však není vše růžové. Nedávno proběhla v jejich řadách vzpoura, když tuniská aktivistka Amina Sboui **opustila** hnutí kvůli nezodpovězeným otázkám, směřujících na zdroje financí. „Nevím, odkud hnutí bere peníze. Ptala jsem se... několikrát, ale nedostala jsem jasnou odpověď. Nechci být součástí hnutí, vydržovaného podezřelými penězi. Co když pocházejí od Izraelců? Chci to vědět.“

Skupinu také napadla ve sporu o **údajnou zpronevěru** její bývalá brazilská organizátorka. Brazilka Sara Winterová se nechala slyšet, že Femen není tím, čím se zdá být: „Femen Ukrajina funguje jako firma nebo reklamní agentura. Není to sociální hnutí. Možná že dřív měly ryzí záměry, ale ty jsou dnes všechny pryč.“

Zveřejnila usvědčující výměnu emailů, kde si ukrajinská vůdkyně Inna Ševčenkova stěžovala na podřadnou kvalitu brazilských děvčat: „(Protest) před ambasádou nebyl sexy, protože kalhotky byly moc těsné a holky vypadaly tlustě. Pozor na to.“, varovala Ukrajinka brazilskou kolegyni. (zdroj Opera Mundi)

Zpřetrhaly mladé ženy Femen pouta, nasazená jejich pány? Nebo jsou spolu s Pussy Riot součástí komplikované psychologické operace NATO k destabilizaci Ruska a zároveň šíření židovské agendy oslabování vlivu církve? Během Studené války podporovaly západní tajné služby nepravděpodobnou sbírku radikálních, uměleckých a feministických hnutí od moderního jazzu, newyorských intelektuálů přes experimentátory s LSD až po pop art Jackson Pollocka a situacionistické pouliční vtípky, které údajně zčásti inspirovaly pařížské nepokoje léta 1968. (viz článek Kerryho Boltana – **Václav Havel: Vnitřní nepřítel**, pozn. DP)

Jedním z nejpozoruhodnějších kroků jistě je naverbování buřičské židovské feministky Glorie Steinemové, jedné z průkopnic pouličních feministických demonstrací s pálením podprsenek v 60. letech. Dnes víme, že prostřednictvím série organizací pracovala pro CIA s úkolem

povzbudit a podpořit levicovou liberální opozici Sovětskému svazu. Steinemová se podílela na zakládání časopisů, vystupovala na evropských komunistických festivalech mládeže, vydávala noviny, donášela na své spolubojovníky a snažila se vyvolávat nepokoje.

V každém případě otázky jen tak neutichnou. V první řadě – proč mají i po tolika nechutných akcích ženy z Femen od médií dle všeho nadále bílý šek na podněcování nenávisti? V Anglii nedávno poslali muže na více než rok do vězení za to, že v reakci na vraždu Lee Rigbyho hodil slaninu na mešitu. Členky Femen zpravidla vyvážnou s klepnutím přes prsty nebo pokutou a nemusí se obávat žádných omezení pohybu či cestování.

Stále se vám tedy myšlenka, že tyto psychicky labilní harpyje jsou západními/židovskými loutkami, zcela absurdní? O nic víc, než to, že by CIA mohla podporovat průkopníka LSD Timothy Learyho nebo modernistické umění Jacksona Pollocka.

Úvaha F. C. Begbieho *Who pulls the strings of Femen and Pussy Riot?* vyšla na stránkách The Occidental Observer.